

از انتخاب سازمان راضی ام

آرش رضوند که امسال از استقلال راهی اصفهان شده، اعتقاد دارد لیگ امسال، جنگ تاکتیک هاست

عکس: ایسنا/محمّدی

یکشنبه ۱ آبان ۱۴۰۴ | ۱۱ جمادی الاول ۱۴۴۷ | سال سی و سوم | شماره ۹۵۲۸

هفته شانزدهم

221

روز مانده تا
جام جهانی

پخش زنده

سری آ ایتالیا

هلاس ورونا	15:00
اینتر	
فیورنتینا	17:30
لچه	
پارما	20:30
بولونیا	
آث میلان	23:15
آس رم	

لیگ برتر انگلیس

وستهم	17:30
نیوکسل	
منچستر سیتی	20:00
بورنموث	

لالیگا اسپانیا

بارسلونا	21:00
الچه	

برنامه بازی

لیگ برتر ایران - هفته ۱۰

پیکان	18:00
شبهه ۱۷ آبان ۱۴۰۴	
خبر	16:45
تراکتور	

ملوان	16:30
شمس اذر	
گل گهر	17:30
ذوب آهن	
پیکان	18:00
شبهه ۱۷ آبان ۱۴۰۴	
چادرملو	15:30
آلومینیوم	
پرسپولیس	16:30
استقلال خوزستان	
فجر سپاسی	16:30
مس رفسنجان	
فولاد	
پیکان	18:00
شبهه ۱۷ آبان ۱۴۰۴	
خبر	16:45
تراکتور	

سوزه روز
روزنامه نگار
امیر محمد یعقوب پور

موعد وداع

۴ داستان خواندنی از برانکو ایوانکوویچ
به بهانه خداحافظی رسمی او با دنیای فوتبال

برانکو ایوانکوویچ در آستانه ۷۲ سالگی تصمیم گرفت برای همیشه حرفه مربیگری را کنار بگذارد و خودش را بازنشسته کند. از پاسخ‌های سردی که مرد کروات این اواخر به پیشنهادهای پرسپولیس می‌داد، می‌شد فهمید که دیگر حوصله کار جدی و پرفشار ندارد. برانکو سال‌های اخیر از فوتبال متراکم باشگاهی به فوتبال خلوت‌تر ملی کوچ کرد و حالا علاقه‌ای به کار در همان مدیوم هم ندارد. او به دوران حضورش در ورزش پایان داد و در این چند روز مفضل هم در موردش حرف زده شد؛ پیرامون نقش مهمی که در تیم ملی ایران و نیز باشگاه پرسپولیس داشت. از این بیشتر هر چه گفته شود تکرار مکررات است، پس به همین دلیل بد نیست صرفاً به مرور ۴ خرده داستان خواندنی و تعیین‌کننده از دوران حضور برانکو روی نیمکت پرسپولیس بسنده کنیم.

۱ شانس بزرگ اول: نه به قطبی!

شاید بزرگ‌ترین خوش‌شانسی پرسپولیس در تاریخ معاصرش این بود که اواخر لیگ چهاردهم، مدیران این باشگاه در دوراهی افسشین قطبی و برانکو ایوانکوویچ، نفر دوم را برای رهبری تیم‌شان برگزیدند. در روزهایی که کار با حمید درخشان پیش نمی‌رفت، محمدحسین نژادفلاح مأمور انتخاب سرمربی جدید شد و این دو گزینه را پیش رو داشت. در نگاه اول شاید شرایط قطبی حتی وسوسه‌کننده‌تر هم به‌نظر می‌رسید؛ هم سابقه کار و قهرمانی در پرسپولیس را داشت، هم فارسی بلد بود و هم بدهی مالیاتی‌اش پایین‌تر به‌نظر می‌رسید. مدیران باشگاه اما از برخی می‌گویند به توصیه محمد داد‌کان، گزینه سخت‌تر و بهتر را انتخاب کردند و تاریخ سرخپوشان عوض شد. کسی چه می‌داند؛ شاید اگر فروردین ۱۳۹۴ قطبی به جای برانکو می‌آمد، اساساً این سال‌های رویایی در پرسپولیس اکران نمی‌شد.

۲ شانس بزرگ دوم: اخراج نشد

در هفته‌های پایانی لیگ چهاردهم انتظار خاصی از برانکو وجود نداشت و تازه او با بسردن دربی از استقلال قلعه‌نویی، از هواداران دلربایی هم کرد. در شروع لیگ پانزدهم اما اوضاع برای پرفسور خوب پیش نرفت. پرسپولیس در بازی ابتدایی فصل با او فقط صاحب یک برد شد و پس از شکست خانگی در برابر ذوب‌آهن، برای نخستین بار قعرنشینی در جدول لیگ را تجربه کرد. مجموعه این مسائل باعث شد شایعه اخراج قریب‌الوقوع برانکو دهان به دهان بپیچد. بسیاری بر این باورند که اگر در هفته هفتم آن فصل قرمزها در بازی با تراکتور نتیجه لازم را نمی‌گرفتند، برانکو اخراج می‌شد. حتی اسامی عجیبی مثل فرهاد کاظمی هم به‌عنوان گزینه‌های جانشینی برانکو مطرح شده بود، اما تیم ایوانکوویچ در تبریز و در یک بازی سخت و بسیار نزدیک، یک بر صفر تراکتور را برد. تک گل بازی را جری بنگستون از روی نقطه پنالتی زد. به این ترتیب برانکو ماند و یکی از بهترین پرسپولیسی‌های همه تاریخ را ساخت. گاهی فاصله خوشبختی و نگویند بختی همین قدر کم است.

۳ طغیان علیه بازکن سالاری

گذشته از وجوه فنی، یکی از مهم‌ترین فاکتورهای برانکو طی دوران کارش در پرسپولیس، مبارزه تمام‌قد او با بازکن سالاری بود. قربانیان این اخلاقی پرفسور بسیار مشهور هستند؛ از محمدعباس‌زاده و پیام صادقیان که در همان نخستین روزها کنار گذاشته شدند تا امثال محسن مسلمان و رامین رضاییان که بعدتر و با سر و صدای بیشتر غریبال شدند. این سیاست برانکو شاید در کوتاه‌مدت ناخوشایند به‌نظر می‌رسید، اما در بلندمدت عمیقاً به سود پرسپولیس تمام شد. هنوز هم وقتی رضاییان در تیم‌های مختلف به بن‌بست می‌خورد، پرتکرارترین کمانت این است: «برانکو او را زودتر از همه شناخت!»

۴ ... و آن افسوس بزرگ

در نهایت اما بزرگ‌ترین افسوس برانکو و پرسپولیس، به فینال لیگ قهرمانان آسیا برمی‌گردد؛ جایی که او یک تیم خسته و رنج‌کشیده را با محرومیت نقل و انتقالاتی و تعداد محدودی بازیکن از مسیری دشوار به بازی نهایی رساند و با بدشانسی در برابر کاشیمیا آنتلرز شکست خورد. شاید اگر علی علیپور در دقایق ابتدایی بازی رفت آن فرصت استثنایی را به گل تبدیل می‌کرد، خیلی چیزها عوض می‌شد، اما بالاخره فوتبال همین است؛ داستان در هم پیچیده غم‌ها و شادی‌ها.